

Ledaren

Blogg:
bloggar.golfdigest.se/chefredaktorsbloggen

► Ojämna plågor.

hans förehavanden efter US Masters. Just när det här skrivs har han missat två kvalgränser i följd, men för bara två veckor sedan framstod han som den mest komplette spelaren genom tiderna.

Han spelade som om han var från en annan galax. Veckan efter öppnar han med 80 slag på Royal County Down.

Rory McIlroys spel svajar som en björk i en novemberstorm. Och han är bäst i världen.

När han träffar Michael Bannon efter Irish Open tror jag inte att han ber om att få bli lite jämnare...

Du kan läsa mer om Golf Digest Camp på sidan 86. Jag hoppas det framgår att vi hade trevligt.

ANNARS FINNS DET mycket annat att läsa i det här numret:

Vi levererar en annorlunda guide till St Andrews (med anledning av att The Open spelas i juli), vi har en guide till hur man använder sin smartphone på banan. För det gör man nu för tiden, oavsett vad etikett och traditioner påbjuder.

Dessutom har Ola Liljedahl och Ulf Berglund varit nere på Österlen och deras reportage från detta underbara hörn av Sverige får mig inte bara att vilja åka dit. Jag är beredd att flytta dit för gott.

Vi har en hel del instruktion också och särskilt tror jag att det kan löna sig att studera David Leadbetters nya svingteorier (sidan 58). A-svingen, kallar han det för och "A" står i det här sammanhanget för "alternativ".

Det skulle jag däremot kunna be min pro om nästa gång jag tar en lektion: Att få en alternativ sving som fungerar bättre än den ordinarie.

Varmt välkommen till ett nytt nummer av Golf Digest! **G**

Högt och lågt

TOMMY JEPSSON
Chefredaktör

Alla sammanhang har sitt eget språk, sina egna klyschor. Saker man säger, kanske mindre för deras egentliga innebörd än för att fylla ut ett tankevakuum.

I en tv-studio sitter några män och pratar mellan halvlekarna i en fotbollsmatch, och

de formulerar saker som "ställa frågor till backlinjen", "sista tredjedelen", "moderna ytterbackar" och "omställningsspel". Alltså ungefär samma saker som de sa förra veckan.

JAG HAR TAGIT lektioner några gånger i mitt liv. Pro:n har alltid inlett sessionen med att fråga: "Vad vill du med din golf? Vad har du för ambitioner?"

Jag har alltid svarat (och jag skäms en aning när jag skriver det här):

"Jag vill bli jämnare som golfspelare."

Jag minns att jag tyckte att det var en bra formulering, en insiktsfull sammanfattning som dyrkade upp läsen till min inneboende potential.

Det är bara det att alla säger så. Och ingen har egentligen reflekterat över innebörden av vad de säger.

En jämn golfspelare går alltid på 72 slag. Eller 101. Men

så fungerar inte det här spelet. Golf är ett alldeles för komplext spel för att vi ska kunna gå ut på en bana och "spela oavgjort" gång på gång.

JAG INSÅG DET när jag nyligen lyssnade på ett föredrag av Fredrik Wetterstrand, som ju också är kolumnist i den här tidningen (sidan 34). Fredrik inledde Golf Digest Camp på Barsebäck med en föreläsning som syftade till att spräcka myter.

Det där med att vara en jämn golfare är en av de där myterna.

Enligt Fredrik ska vi inte hoppas på eller sträva efter att bli jämna. Vi borde säga att vi vill lära oss att slå klokare och bättre slag för att kunna spela riktigt bra golf.

För att understryka vad han menade så visade han en sammanställning av Rory McIlroys tävlingsronder för 2015.

Där fanns en del kusligt låga scorer – och en del skrämmande höga.

Vi behöver inte gräva ned oss i det. Låt oss bara kolla på